

Το παράθυρο και η προσευχή

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Αυτός που στέκει μπροστά σ'ένα ανοιχτό παράθυρο ακούει το θόρυβο που έρχεται απ'έξω.

Δεν μπορεί να κάνει αλλιώς. Εντούτοις, μπορεί, αν θέλει, να ξεχωρίσει ή όχι τους θορύβους αυτούς.

Αυτός που προσεύχεται είναι εκτεθειμένος σε πλήθος ξένες σκέψεις, συναισθήματα και εντυπώσεις. Το να θελήσει να εμποδίσει την εισροή τους είναι τόσο ανωφελές όσο το να εμποδίσει τον αέρα να κινείται σ'ένα ανοιχτό δωμάτιο. Όμως, μπορεί κανείς να τις παρακολουθεί ή να μην τις παρακολουθεί.

Έτσι, η παρουσία τους, αν το θέλουμε και εμείς οι ίδιοι, μπορεί να μένει απαρατήρητη κατά τη διάρκεια της προσευχής μας. Αυτό δεν μπορούμε να το πετύχουμε, μας λένε οι άγιοι, παρά με τη συνεχή άσκηση και γυμναστική του πνεύματός μας.

(Από το βιβλίο του Τίτο Κολλιάντερ «Ο δρόμος των ασκητών»)

Πηγή: aoratigonia.blogspot.gr